

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Žalované: Evropská komise a Evropská unie, zastoupená v projednávané věci Evropskou komisí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. června 2013 ve věci R 1308/2012-5 týkající se přihlášky k zápisu ochranné známky Společenství č. 10 355 527, slovo: SUBSCRIBE, jakož i předcházející rozhodnutí oddělení ochranných známek ze dne 22. května 2012, v rozsahu, v němž byla ochranné známce odmítnuta ochrana;
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „SUBSCRIBE“ pro výrobky a služby spadající do tříd 9, 16 a 42 — přihláška k zápisu ochranné známky Společenství č. 10 355 527

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky k zápisu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení č. 207/2009;
- porušení článku 83 nařízení č. 207/2009 v souvislosti se zásadou rovného zacházení, jakož i s články 6 a 14 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, ve znění protokolu č. 11, který vstoupil v platnost dne 1. listopadu 1998;
- porušení článku 56 SFEU.

Žaloba podaná dne 5. srpna 2013 — T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise

(Věc T-411/13)

(2013/C 274/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: T & L Sugars Ltd (Londýn, Spojené království); a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalsko) (zástupci: D. Waelbroeck, lawyer, a D. Slater, Solicitor)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil několik nařízení Komise, která znevýhodňují rafinerie třtinového cukru v hospodářské soutěži, a to i) nařízení 505/2013 ⁽¹⁾ and 629/2013 ⁽²⁾, kterými se stanoví další výjimečná opatření, pokud jde o uvolnění cukru a izoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/13; ii) nařízení 574/2013 ⁽³⁾ a 677/2013 ⁽⁴⁾ o stanovení přidělového koeficientu pro dostupná množství cukru nepodléhajících kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/13; a iii) nařízení 460/2013 ⁽⁵⁾ o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro třetí dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 36/2013 a nařízením 542/2013 ⁽⁶⁾ o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro čtvrté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 36/2013; prohlásil námitku protiprávnosti nařízení (EU) č. 36/2013 ⁽⁷⁾, kterým se zahajuje stálé nabídkové řízení na dovoz cukru kódů KN 1701 14 10 a 1701 99 10 se sníženou celní sazbou na hospodářský rok 2012/13, podle článku 277 SFEU za přípustnou a opodstatněnou;

- alternativně, prohlásil námitku protiprávnosti nařízení č. 505/2013 a nařízení č. 629/2013 podle článku 277 SFEU za přípustnou a opodstatněnou;

- prohlásil článek 186(a) nařízení č. 1234/2007 ⁽⁸⁾ („přepřevázané nařízení“) podle článku 277 SFEU za protiprávní v části, v níž nesprávně provádějí příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 318/2006 ⁽⁹⁾;

- uložil Evropské unii zastoupené Komisí náhradu veškeré škody způsobené žalobkyním v důsledku toho, že Komise porušila své povinnosti, a stanovil částku škody utrpěné žalobkyněmi od 1. dubna 2013 do 30. června 2013 ve výši 42 261 036 eur, zvýšené o další ztráty vzniklé po tomto datu nebo v jakékoli jiné výši, která bude odražen škodu, kterou žalobkyně utrpěly nebo která jim bude způsobena, v souladu s tím, co prokáží během tohoto řízení, a se zvláštním zřetelem na budoucí škodu, přičemž všechny tyto částky musí být navýšeny o úrok od data vydání rozsudku Tribunálu do skutečného zaplacení částek; a

- uložil Evropské komisi a Evropské unii náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně osm žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace, neboť jednak nařízení (EU) č. 505/2013 a č. 629/2013 stanovuje pevnou obecně použitelnou dávku z přebytku ve výši 177 eur a 148 eur za tunu — tj. méně než činí polovina z obvyklých 500 eur za tunu — použitelnou na specifická množství celkem 300 000 tun) cukru, rovnoměrně rozdělenou pouze mezi žalobkyně, které zpracovávají cukrovou řepu. Dále pak nařízení 36/2013 stanoví neznámé a nepředvídatelné clo, které se použije pouze na úspěšné uchazeče (jimiž mohou být zpracovatelé třtinového cukru, cukrové řepy nebo třetí strana), přičemž ale neupřesňuje jeho celkovou výši.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení přepracovaného nařízení a nedostatku náležitého právního základu, jelikož vzhledem k nařízení č. 505/2013 a 629/2013 Komise nemá žádnou pravomoc ke zvýšení kvót a je naopak povinna uložit vysoké a odrazující poplatky za uvolnění cukru nepodléhajícího kvótě na trh EU. Pokud jde o daňové aukce, Komise zjevně není zmocněna ani oprávněna přijmout tento druh opatření, které nebylo základním právním předpisem nikdy zamýšleno.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z z porušení zásady právní jistoty, jelikož Komise vytvořila systém, v němž není výše cla předvídatelná, ani není stanovena s použitím soudržných objektivních kritérií, nýbrž je určena na základě subjektivní ochoty clo odvést (navíc ze strany subjektů, které v tomto ohledu podléhají různým tlakům a podnětům), aniž by existovala skutečná souvislost se skutečně dováženými produkty,
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise mohla za účelem překonání nedostatku zásob právě tak přijmout méně omezující opatření, která by nebyla přijata výlučně v neprospěch dovážejících zpracovatelů cukru.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení legitimního očekávání, jelikož žalobkyně oprávněně očekávaly, že Komise za účelem obnovy dostatečných zásob surového třtinového cukru určeného ke zpracování použije opatření stanovená nařízením (ES) č. 1234/2007. Žalobkyně rovněž oprávněně očekávaly, že Komise zachová rovnováhu mezi dovážejícími zpracovateli a domácími výrobci cukru.
- 6) Šestý žalobní důvod vycházející z z porušení povinnosti náležité péče a řádné správy, jelikož se Komise při správě trhu s cukrem opakovaně dopustila zásadních pochybení a

sama si protirečila, což dokazuje absenci jejího chápání základních tržních mechanismů. Například její rozvaha — která představuje jeden z nejdůležitějších prostředků pro obsah a načasování intervencí na trhu — byla hrubě nesprávná a spočívala na chybné metodologii. Kromě toho byla opatření Komise s ohledem na nedostatečné zásoby zjevně nevhodná.

- 7) Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení článku 39 SFEU, jelikož Komisi se nepodařilo dosáhnout dva z cílů, které jsou zakotveny v tomto ustanovení Smlouvy.
- 8) Osmý žalobní důvod vycházející z porušení nařízení Rady č. 1006/2011⁽¹⁰⁾. Clo použité na bílý cukr je pouze zanedbatelně vyšší, než clo na surový cukr, přičemž rozdíl představuje pouze 20 eur za tunu. To jasně kontrastuje s rozdílem 80 eur mezi standardním dovozním clem pro rafinovaný cukr (419 eur) a pro surový cukr určený k rafinaci (339 eur), které stanovuje nařízení Rady č. 1006/2011.

Na podporu své žaloby na náhradu škody žalobkyně dále uvádějí, že Komise svou nečinností a nevhodností svých opatření závažně a zjevně překročila svůj prostor pro uvážení, který jí přiznává nařízení č. 1234/2007. Navíc skutečnost, že Komise nepřijala přiměřená opatření, představuje zjevné porušení právní normy, „jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům“. Komise porušila konkrétně všeobecné zásady práva Evropské unie týkající se právní jistoty, zákazu diskriminace, proporcionality, legitimního očekávání a povinnosti náležité péče a řádné správy.

-
- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 505/2013 ze dne 31. května 2013, kterým se stanoví další výjimečná opatření, pokud jde o uvolnění cukru a izoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/2013 (Úř. věst. 2013 L 147, s. 3).
 - (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 629/2013 ze dne 28. června 2013, kterým se stanoví další výjimečná opatření, pokud jde o uvolnění cukru a izoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/13 (Úř. věst. 2013 L 179, s. 55).
 - (3) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 574/2013 ze dne 19. června 2013 o stanovení přidělového koeficientu pro dostupná množství cukru nepodléhající kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/13 (Úř. věst. 2013 L 168, s. 29).
 - (4) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 677/2013 ze dne 16. července 2013 o stanovení přidělového koeficientu pro dostupná množství cukru nepodléhající kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2012/13 (Úř. věst. 2013 L 194, s. 5).
 - (5) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 460/2013 ze dne 16. května o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro třetí dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 36/2013 (Úř. věst. 2013 L 133, s. 20).

- (⁶) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 542/2013 ze dne 13. června 2013 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro čtvrté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 36/2013 (Úř. věst. 2013 L 162, s. 7).
- (⁷) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 36/2013 ze dne 18. ledna 2013, kterým se zahajuje stálé nabídkové řízení na dovoz cukru kódů KN 1701 14 10 a 1701 99 10 se sníženou celní sazbou na hospodářský rok 2012/13 (Úř. věst. 2013 L 16, s. 7)
- (⁸) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (Úř. věst. 2007 L 299, s. 1).
- (⁹) Nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. 2006 L 58, s. 1).
- (¹⁰) Nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 2011 L 282, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. srpna 2013 — Chin Haur Indonesia v. Rada

(Věc T-412/13)

(2013/C 274/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonésie)
(zástupci: T. Müller-Ibold a F.-C. Laprévotte, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zčásti zrušil čl. 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 501/2013 (¹) v rozsahu, v němž antidumpingové clo vztahuje na žalobkyni a zamítá její žádost o osvobození;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení, jakož i jiných výdajů, které jí vznikly v souvislosti s touto věcí; a
- přijal všechna opatření, která považuje za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod se zakládá na tom, že Komise a Rada neprokázaly, že došlo k obcházení celně právních předpisů ve vztahu k dovozům z Indonésie, a dopustily se tedy zjevně nesprávného posouzení, neboť:
 - závěr, podle něhož došlo ke změně struktury obchodu, je zjevně nesprávný;
 - Rada nesprávně tvrdila, že výrobci z Indonésie, a to konkrétně žalobkyně, překládali kola z Číny do EU.
- 2) Druhý žalobní důvod se zakládá na nesprávném zjištění Rady, podle něhož žalobkyně nespolečně spolupracovala, a že toto odepření spolupráce je důvodem pro to, nepřiznat jí osvobození, neboť:
 - žalobkyně spolupracovala v rámci svých možností;
 - konstatování o nespolečné spolupráci je nepodložené;
 - konstatování Rady o nespolečné spolupráci postrádá odůvodnění;
 - Rada nezohlednila dodatečné informace poskytnuté žalobkyní.
- 3) Třetí žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že při šetření došlo k porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces, neboť:
 - Komise nesplnila povinnost nestranně posoudit důkazy, které jí byly předloženy;
 - při šetření Komise došlo k procesním nesrovnalostem.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že rozhodnutí nepřiznat žalobkyni osvobození je v rozporu se zásadou rovného zacházení, neboť:
 - Komise diskriminuje žalobkyni tím, že vývozům v obdobném postavení osvobození přiznala, zatímco žádost žalobkyně zamítla;
 - žalobkyni se protiprávně dostalo téhož zacházení jako nespolečně spolupracujícím výrobcům.
- 5) Pátý žalobní důvod se zakládá na tvrzení, že konstatování ohledně újmy a dumpingu v prováděcím nařízení se rozchází se základním antidumpingovým nařízením, neboť:
 - konstatování o oslabeném nápravném účinku antidumpingového cla je nesprávné;